

תת"ע 9786/02/20 - מדינת ישראל נגד מוסטפא ג'בארין מוסטפא ג'בארין

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 9786-02-20 מדינת ישראל נ' מוסטפא ג'בארין
תיק חיצוני: 10154734023

בפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מוסטפא ג'בארין מוסטפא ג'בארין

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר התייצבות המבקש ביום 25.11.20 בגין עבירה מיום 31.7.19 של שימוש בטלפון ללא דיבורית בניגוד לסעיף 28 (ב)(1)(א) לתקנות התעבורה. על המבקש הושת קנס כספי בסך 1,000 ₪, הוא קנס המקור.

2. לאחר שנדרשתי לעובדות הבקשה על נספחיה וכן לתגובת המשיבה נחה דעתי כי לדחותה.

3. ברע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי בשלב הגשת הבקשה ההליך המשפטי תם ונשלם. משסיים בית המשפט את מלאכתו, לאחר שהוציא תחת ידיו פסק דין שניתן כדין, מוצתה לכאורה זכות הנוכחות של הנאשם בקשר לאותו הליך. מעמדו הוא של מי שנשפט והורשע כדין. אכן, לאור העובדה כי המשפט נגדו התנהל שלא בנוכחותו, רשאי הנאשם שהורשע בדינו לפנות לבית המשפט בבקשה לבטל את פסק - הדין. תכלית הבקשה לביטול פסק הדין היא לבטל את המשפט ולהניע מחדש את גלגלי ההליך הפלילי. מכאן, כי בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל איפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש. בית המשפט צריך להשתכנע, מתוך המסמכים המוגשים לו, כי מדובר בנסיבות מיוחדות כאלה הנזכרות בסעיף 130(ח) - המצדיקות מתן רשות למבקש להשתתף בהליך חוזר. ולענין עיוות הדין נקבע: "יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו...".

ועוד נקבע כי טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו.

(רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו').

4. הטעם לבקשה נעוץ, לעמדת המבקש, בצבירת נקודות, בפגם באישור המסירה שלטענתו לא נמסר ולא הגיע לידיו, בהעדר חתימה או פרטי תעודת זהות.

5. המשיבה מתנגדת למבוקש, לטענתה אין כל פגם במסירה והדגש הופנה לשיהוי הניכר והמשמעותי של שנתיים עד למועד הגשת בקשה זו.

6. לענין הצטברות ניקוד כבר נקבע כי **טעם "צבירת נקודות"** הוא שיקול תועלתו ואינו שיקול של עיוות דין (עפ"ת 21418-12-15 קויפמן נ' מדינת ישראל).

7. מעיון באישור המסירה עולה כי הוא ולא כדין ונושא עליו את מירב הנתונים לרבות חתימת השליח, חתימת המקבל, העובדה כי נמסר לבגיר המתגורר על המבקש.

8. ואולם הסיבה העיקרית לדחיית הבקשה נעוצה בשיהוי המשמעותי בן השנתיים בקירוב.

יש אם כן להעלות טענות של חשש ממשי לעיוות דין או ליתן הסברים מגובים במסמכים באשר **לסיבת השיהוי** על מנת לקבל "כרטיס כניסה" חדש לזירה המשפטית. סיבה כזו חסרה בבקשה. לא ברור מדוע התמהמה המבקש פרק זמן של שנתיים עד להגשת הבקשה וממילא לא נהיר באם הייתה מניעה מהגשה מוקדמת מה הייתה ומכל מקום מתי הוסרה.

9. אשר על כן הבקשה נדחית.

ניתן ביום 24.10.22 בהעדר הצדדים.